

испращатъ въ Сибирь. И ний указваме на цѣла Европа тѣзи варварски постѣпки“.

Савфетъ паша е твърдѣ прибръзалъ съ тѣзи телеграма, тѣй като до това врѣме русситѣ никакъ не бѣхж срещали и турско население.

Рѣшителното преминаване на русситѣ Дунава при Свищовъ. Преминаването Дунава било при Никополь било при Свищовъ се считаше една отъ най-труднитѣ задачи въ похода на русситѣ, — нъ и най-важното условие за постигание на цѣльта. Преди да изложимъ сполучливия начинъ на преминаването, ще кажемъ нѣколко думи за взетитѣ предварителни мѣрки по него.

Полковницитѣ Аргамановъ и Каулбарсъ отъ установенитѣ русски войски въ Зимничъ срещу Свищовъ, поискали да узнаятъ турската сила въ и около послѣдний този градъ. Нъ въ това врѣме като било запрѣтено плаването по Дунава на всички безъ исключение параходи, гемии и лодки освѣнъ на военнитѣ и то при гжета стража, никой вечъ не минавалъ отъ единий брѣгъ на другий, тѣ намислили да промъкнатъ нѣкое лице презъ Дунава съ гължби, чрѣзъ които да се извѣстятъ каква е турската сила въ Свищовъ.

За преминаването Дунава и предаването гължитѣ на надлѣжното мѣсто, рѣшилъ се единъ македонецъ, хлѣбаръ, на име Величко, преселенъ въ Свищовъ и врѣменно живущъ въ Зимничъ.

Отъ домътъ на Г. Георгицовъ въ Зимничъ били вземени три гължби и Ан. Аневъ който придружавалъ русската войска, предалъ ги въ кошничка на Величка, а Ив. Х. Димитровъ му връчилъ едно писмо за Хр. Ц. Бръчковъ въ Свищовъ.

Рѣшителния Величко се качилъ по средъ ноцъ въ една лодка придруженъ отъ Ив. Х. Димитровъ, единъ руски офицеринъ и потеглили въ тъмнината презъ Дунава. Матроситѣ никакъвъ шумъ не произвеждали съ лопатитѣ си въ водата и благополучно пристигнали на другия брѣгъ. Величко излѣзналъ изъ лодката, която веднага се завърнала надирѣ, а той се промъкналъ между честитѣ нъ дълбоко и спокойно заспали сгражи, крилъ се изъ лозята, сутрѣнъта влѣзълъ въ града, намѣрилъ Бръчкова и предалъ му гължитѣ.

На 24 Май, Бръчковъ привързалъ между крилата на единия гължбъ писъмце което имало слѣдующето съдържание: